

indgribende Betydning, idet den gaar ud paa at sætte en helt ny Regel angaaende Grænsen for Ejendomme, som stode op til Stranden. Den giver indirekte den Regel, at Grænsen skal være den sædvanlige Højvandslinie i Stedet for, som det nu almindelig antages, den daglige Vandstandslinie. Jeg ved vel, at der til Støtte herfor paabe-raabes Højesteretsdom af 11te Januar 1884, men jeg tror uden Føje. Jeg tror ikke, at man af denne Højesteretsdom, der for øvrigt angaar et helt andet Forhold — den drejer sig om et Par Fiskere, som havde færdedes i Strandkanten og anbragt deres Redskaber der — med Sikkerhed kan drage den Slutning, at Højesteret er af den Mening, at Grænsen for Ejendomme, som stode ud til Stranden er den sædvanlige Højvandslinie. Denne Bestemmelse bør vist gaa ud af Lovforslaget. Det vilde i øvrigt ogsaa være ret mærkeligt at beholde den, idet den vilde staa i en mærkelig Modsætning til, hvad Lovforslaget ellers gaar ud paa, nemlig at give fuld Erstatning for, hvad en Ejer tvinges til at afstaa af sin Ejendom. Der vilde altsaa blive en Undtagelse, hvor der ikke gaves fuld Erstatning. Det er nu ikke saaledes, at det er helt uden Betydning i disse Forhold, om man sætter den ene eller den anden Grænse, thi f. Eks. paa flade Kyststrækninger kan det meget ofte dreje sig om en ikke ringe Strækning, om adskillige Fave Land.

Hvad i øvrigt Lovforslagets enkelte Bestemmelser angaar, skal jeg særlig henlede Opmærksomheden paa § 5 og de to Punkter deri, som den højtærede Minister allerede har omtalt. — Hvad Taksationen angaar, synes jeg ikke, det er rimeligt og billigt, at Ejeren skal betale Halvdelen af Taksationsomkostningerne, thi saa faar han i Virkeligheden ikke fuld Erstatning. Hvor det drejer sig om mindre Beløb, kan det blive forholdsvis meget; det vil undertiden endog kunne opløse hele Erstatningen. — Heller ikke forekommer det Udtryk „passende Erstatning“, der er indsat af Folketinget i Stedet for det oprindelige „fuld Erstatning“, mig at være ganske heldigt. Jeg ved i Grunden ikke, om der er nogen synderlig Forskel derimellem, men saa forekommer der mig heller ikke at være nogen Grund til at ombytte det først benyttede Udtryk med det andet. — I § 1 var oprindelig i Regeringens Forslag Plantager undtagne fra de Steder, hvor Vejmateriale kan tages. Det vilde Folketinget ikke gaa ind paa, hvad jeg ogsaa finder rigtigt, da dette Udtryk vist er temmelig omfattende.

Men jeg vilde ønske, at man i Stedet for „Plantager“ vilde indsætte Planteskoler eller Anlæg af Træplanter, som opelskes for senere at udplantes. Der gøres i de senere Aar navnlig i Jylland saa meget for Træplantningens Fremme, og jeg synes ikke, man ved denne Lejlighed skal modvirke disse Bestræbelser, men snarere søge at støtte dem. — Det bestemmes endvidere i § 7, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Januar 1903, men det forekommer mig, at hvis der overhovedet er Grund til at vedtage Loven, er der ingen Anledning til at udsætte dens Ikrafttræden saa længe. — I øvrigt vilde jeg anse det for rigtigt, at Lovforslaget blev overvejet nærmere i et Udvalg.

Lunn: Jeg kan fuldt ud slutte mig til de sidste Bemærkninger fra den sidste ærede Taler, thi ogsaa jeg finder, at der er saa væsentlige Mangler ved det foreliggende Lovforslag, at det slet ikke gaar an at lade det passere gennem Landstinget uden Bemærkninger og uden at gøre Forandringer i det. Det er jo ret karakteristisk for dette Lovforslags Behandling i Folketinget, at det, som det fremgaar af Betænkningen, er vedtaget sidste Gang af det samme Udvalg, som havde vedtaget det i forrige Rigsdagssamling. Det siges i Betænkningen, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal opløse et Par Linier af: „Da det foreliggende Lovforslag er enslydende med det, som efter Udvalgets Indstilling blev vedtaget i Fjor ved 2den Behandling, er det naturligt, at nærværende Udvalg, der bestaar af de samme Medlemmer som i Fjor, i det væsentlige kan slutte sig til det i Henhold til de Grunde, som bleve anførte i Betænkningen i Fjor. (Tillæg B., Sp. 1509). Man skal derfor ogsaa for saa vidt nøjes med at henvise til denne og kun tilføje nogle faa Bemærkninger til Begrundelse af de ny, lidet indgribende Ændringer, man i Aar ønsker indførte“. Altsaa, det samme Udvalg vedtog Lovforslaget i Forfjor og behandlede det i denne Rigsdagssamling, men indførte dog Ændringer deri. Jeg finder det derigennem bevist, at trods al Bestræbelse for at anvende Arbejde derpaa, er det et ufuldkomment Arbejde, der er gjort, og jeg tror, at denne Lov, hvis den vedtages, kan komme til at henhøre under samme Kategori, som de Love, af hvilke vi i de senere Aar have lært at kende saa mange, der fra det Øjeblik, de udgaa fra Rigsdagen, blive underkastede en bitter Kritik som ufuldstændige og ufuldkomne i højeste Grad.